

ter, navnlig af Gods- og Personbefordringen til ca. 1 Mill. Kr. mere, og at Postvæsenet har kunnet anslaa sine Indtægter til ca. 550,000 Kr. mere, end de vare budgetterede til paa Finansloven. Jeg bemærker straks med det samme, som det vil fremgaa af, hvad jeg nedenfor kommer til, at det, at Statsbanerne have kunnet budgettere deres Indtægter 1 Mill. Kr. højere, betyder ikke, at der vil fremkomme et forøget Overskud.

Den Forøgelse af Udgifter og Afgang i Indtægter, der søges Hjæmmel til paa Tillægsbevillingsloven, andrager i alt 10,968,915 Kr. 58 Øre. Af disse ca. 11 Mill. Kr. ere lidt over 4 Mill. Kr. Genbevillinger, medens 6,98 Mill. Kr. ere Bevillinger enten i Henhold til gældende Love, tidligere Vedtagelser eller egentlige Nybevillinger. De Bevillinger, der straks kunne siges at være hjemlede i gældende Love, andrage i alt 3,29 Millioner, medens Resten altsaa andrager 3,64 Millioner, og det bliver saaledes det Beløb, man kalder Nybevillinger her paa Tillægsbevillingsloven. Ærede Medlemmer, som erindre Tallene fra tidligere Frømlæggelser af Tillægsbevillingslove, ville finde dette Tal meget stort. Tidligere have de egentlige Nybevillinger kun drejet sig om Beløb varierende mellem $\frac{1}{2}$ Mill. og 1 Mill. Kr. Der ligger dog i Virkeligheden ikke nogen Realitetsforskel deri. Grunden til, at Beløbet er blevet større i Aar, er den, at man har trukket Skellinien mellem, hvad man kalder Nybevillinger og Bevillinger, der ere hjemlede ved tidligere Vedtagelser, paa en anden Maade end tidligere. Tendensen har været, at man bestandig har søgt at indskrænke Nybevillingernes Omraade til saa lidt som muligt, men jeg har ment, at for at faa et fast Holdepunkt maatte man ikke ved de faste Bevillinger gaa udenfor eller regne andre med end dem, der virkelig skyldes bestaaende Love. Derved er Beløbet til Nybevillinger tilsyneladende blevet større end de foregaaende Aar, medens Forholdet i Virkeligheden er det samme.

Jeg skal nævne et Eksempel, som vil gøre det klart, hvor Forskellen ligger. Der findes her paa Tillægsbevillingen til § 6 under Post 8 et Forslag til Bevilling af 1,495,000 Kr. til Lokomotivtjeneste og Vognopsyn. Der er altsaa en Forøgelse af Udgifter for indeværende Finansaar paa dette Punkt af ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som der maa søges Hjæmmel til. Den meget store Udgiftsforøgelse paa dette enkelte Punkt skyldes næsten udelukkende de forhøjede

Kulpriser. Nu er der jo ingen Tvivl om, at de Kul, man skal bruge til at køre de planmæssige Tog med, maa man have, og der er jo heller ingen Tvivl om, at det, som de koste, skal man betale. Ikke desto mindre forekommer det mig, at det er ikke en Bevilling, man kan sige følger af en gældende Lov, thi til syvende og sidst er det dog Bevillingsmagtens Sag at undersøge, om det virkelig forholder sig saaledes, at disse Kul ikke have været til at faa for en billigere Penge, end der her er opgivet, om altsaa Overskridelsen har været nødvendig. Skønt det er en Bevilling, der i høj Grad er given ved Tingenes Nødvendighed — det kunne vi let blive enige om —, maa man dog konstitutionelt sige, at det er en egentlig Fribevilling, en Nybevilling, og denne Bevilling føre vi altsaa i de Beregninger, vi anstille paa dette Forslag, over paa de egentlige Nybevillingers Omraade, hvad man ikke tidligere har gjort.

Jeg skal endnu kun bemærke, at til § 26 VIII vil man under Konseilspræsidentens Budget finde Udgiften til Islandsfærden, der er opgjort til 249,240 Kr. 25 Øre i alt.

Hvis man tager Finanslovsforslaget for indeværende Aar og det Forslag til Tillægsbevillingen, som jeg her har den Ære at fremlægge, tilsammen, vil man se, at der herefter søges bevilget til Indtægt 87,154,289 Kr. 61 Øre, medens der til Udgift er opført 100,485,363 Kr. 62 Øre. Det giver altsaa et Underskud af 13,331,074 Kr. 1 Øre — et meget betydeligt Underskud; men man haaber jo som sædvanlig, at det Statsregnskab, som til sin Tid skal aflægges i Henhold til denne Finanslov og denne Tillægsbevillingslov, maa udvise et andet Resultat. Hermed skal jeg anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremlagte Forslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje.

Forhandlingen genoptoges.

Kr. Jensen: Det Forslag, der foreligger os til Behandling her igen i Dag, blev i Forgaars saa grundigt drøftet baade fra